
ศิษย์พี่...

แม่นางเจียงกับ
จินจื่อเซวียนหรือ?
ตั้งแต่เมื่อใดกัน?
แล้วจะแต่งตอนไหน?!
อีกเจ็ดวัน

เรื่องใหญ่เช่นนี้
แต่เจียงเฉิงไม่คิดจะ
บอกข้าเลย

ถ้าวันนี้ไม่ได้เจอกับหลานจ้าน
กว่าจะรู้เรื่องก็คงสายเกินไป!

แต่บอกข้า
แล้วยังไงล่ะ?
ถึงรู้ก็ไป
ร่วมดื่มยินดีด้วย

ไม่ได้อยู่ดี

เขาประกาศไปทั่วหล้า
ว่าข้าไม่ได้เกี่ยวข้องอันใด
กับตระกูลเจียงแห่ง
อวิ๋นเมิ่งแล้ว

แต่ในสายตาข้า
กลับเป็นจินจื่อเซวียนต่างหาก
ที่ไม่คู่ควรกับศิษย์พี่ของข้า
แต่ทำไม...
แต่ทำไม
เจียงเยี่ยนหลี
ถึงไปชอบพอ
จินจื่อเซวียนได้
อึกๆ

เครัง

หลานจ้าน เจ้ารู้หรือไม่?

ศิษย์พี่ของข้าน่ะ
เหมาะสมกับคนที่ดี
ที่สุดในโลก

พวกข้า
สามารถทำให้พิธีสมรส
เป็ง!

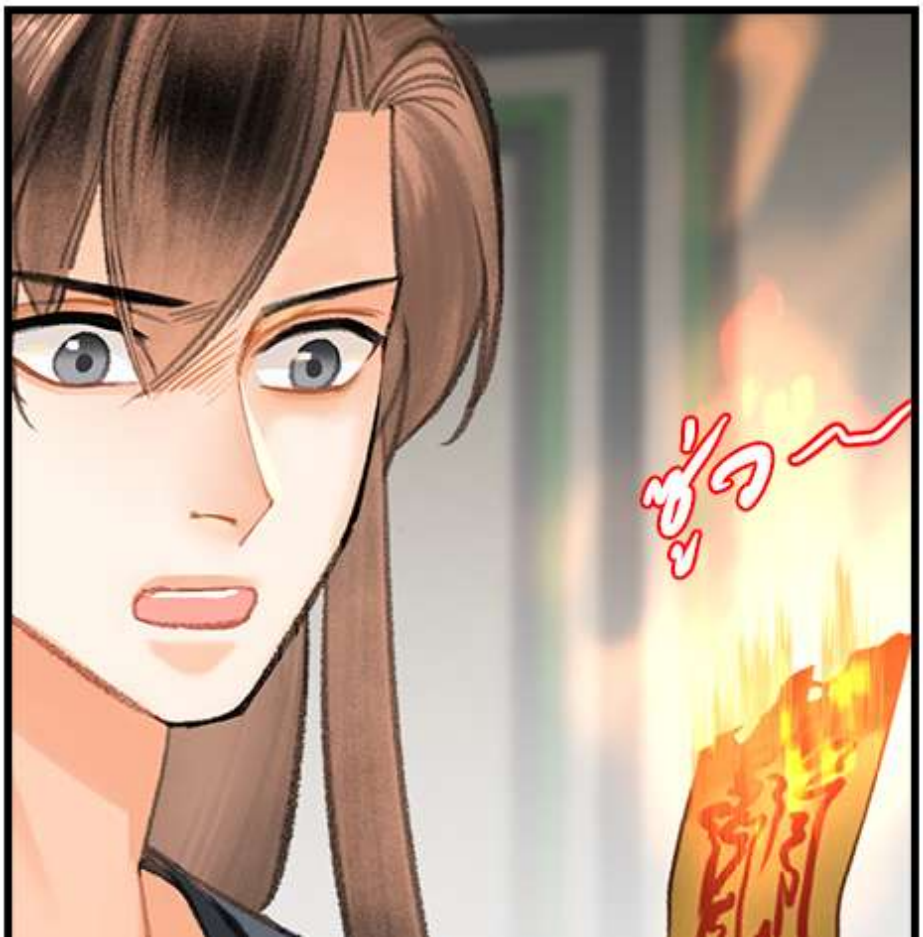

ของศิษย์พี่เป็นงานที่ดีที่สุด
ในรอบร้อยปี ทุกคน
จะต้อง...
ชื่นชมกัน
อย่างไม่หยุดปาก
อืม

เจ้าอีมอะไร?
เจ้าไม่ได้เห็นมันแล้ว

พลั่บ

ซู่ว~

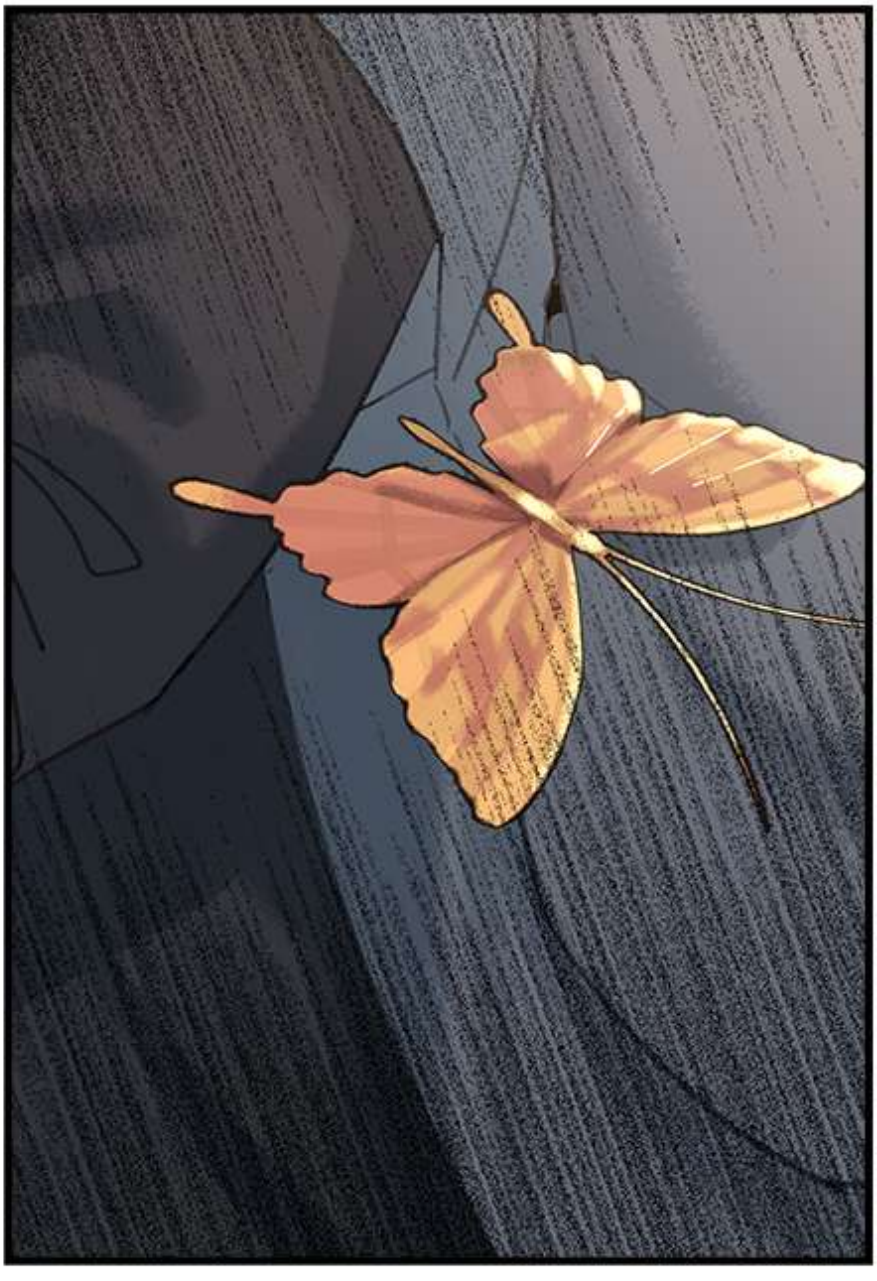

แย่แล้ว

เกิดเรื่องที่ล่วนจั้งกั่ง

หลานจ้าน
ข้าไปก่อนนะ!

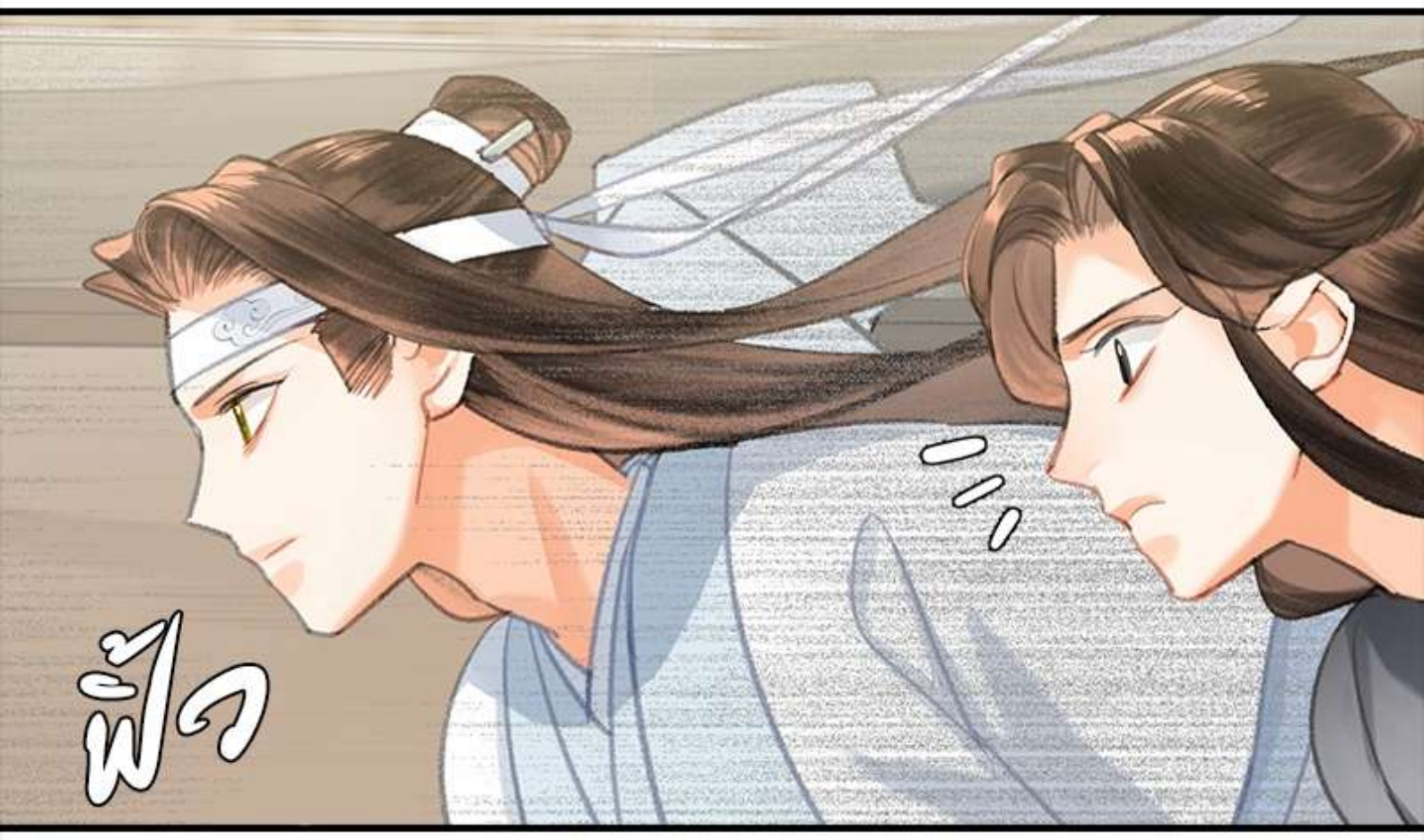

ผะ...ผีเสื้อ!

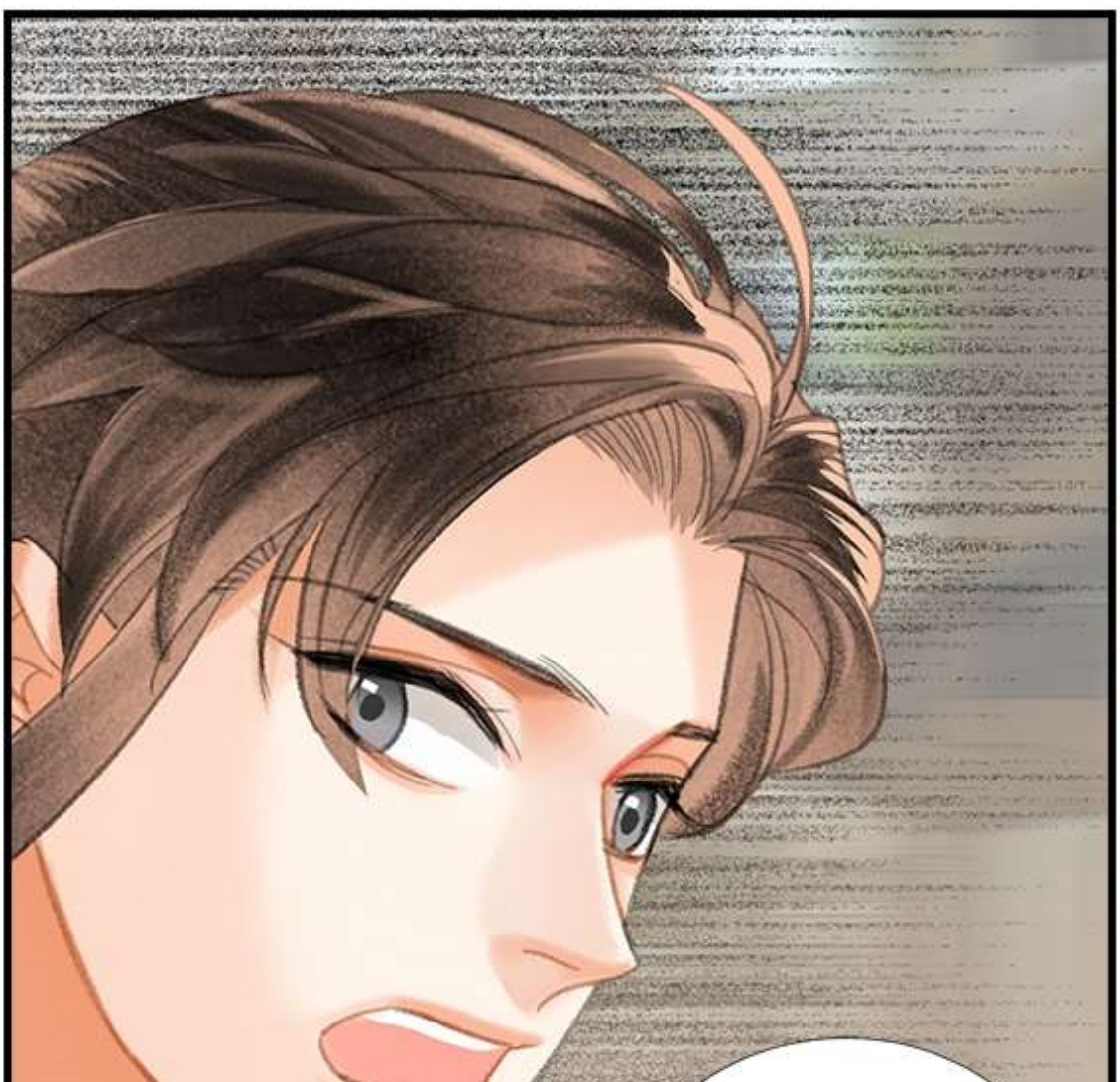

อ้ากก!

ฟ้าว

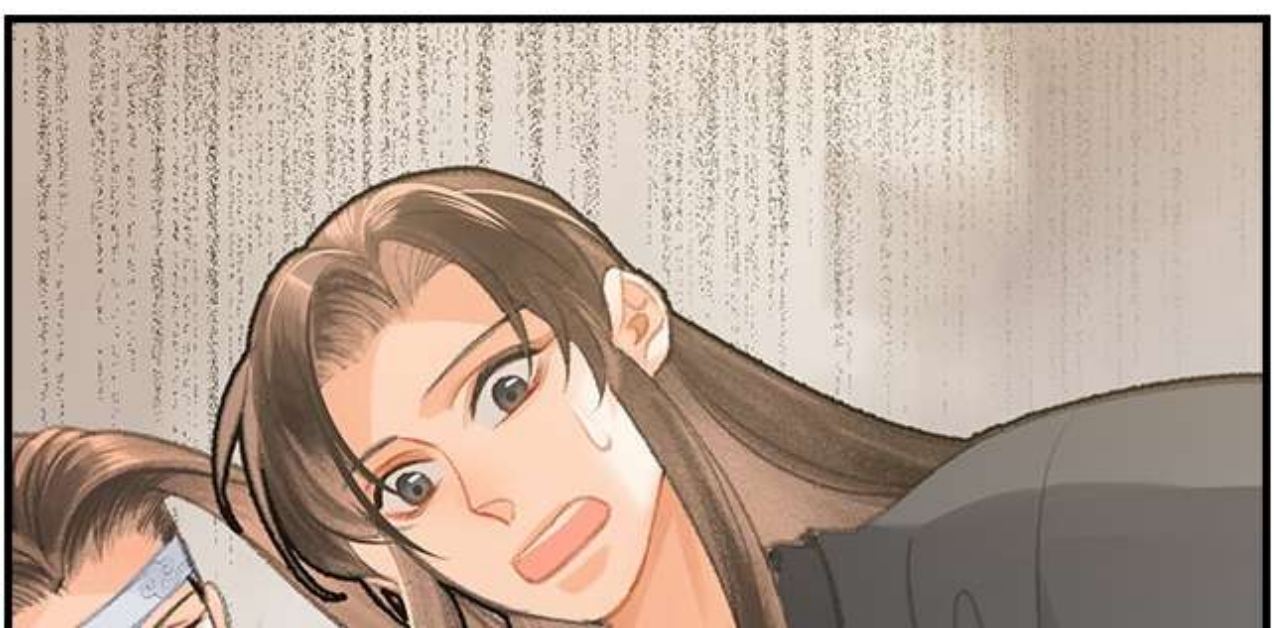

หลานจ้าน?
เจ้าตามข้ามาทำไม?

ทำไม
ไม่พกกระบี่

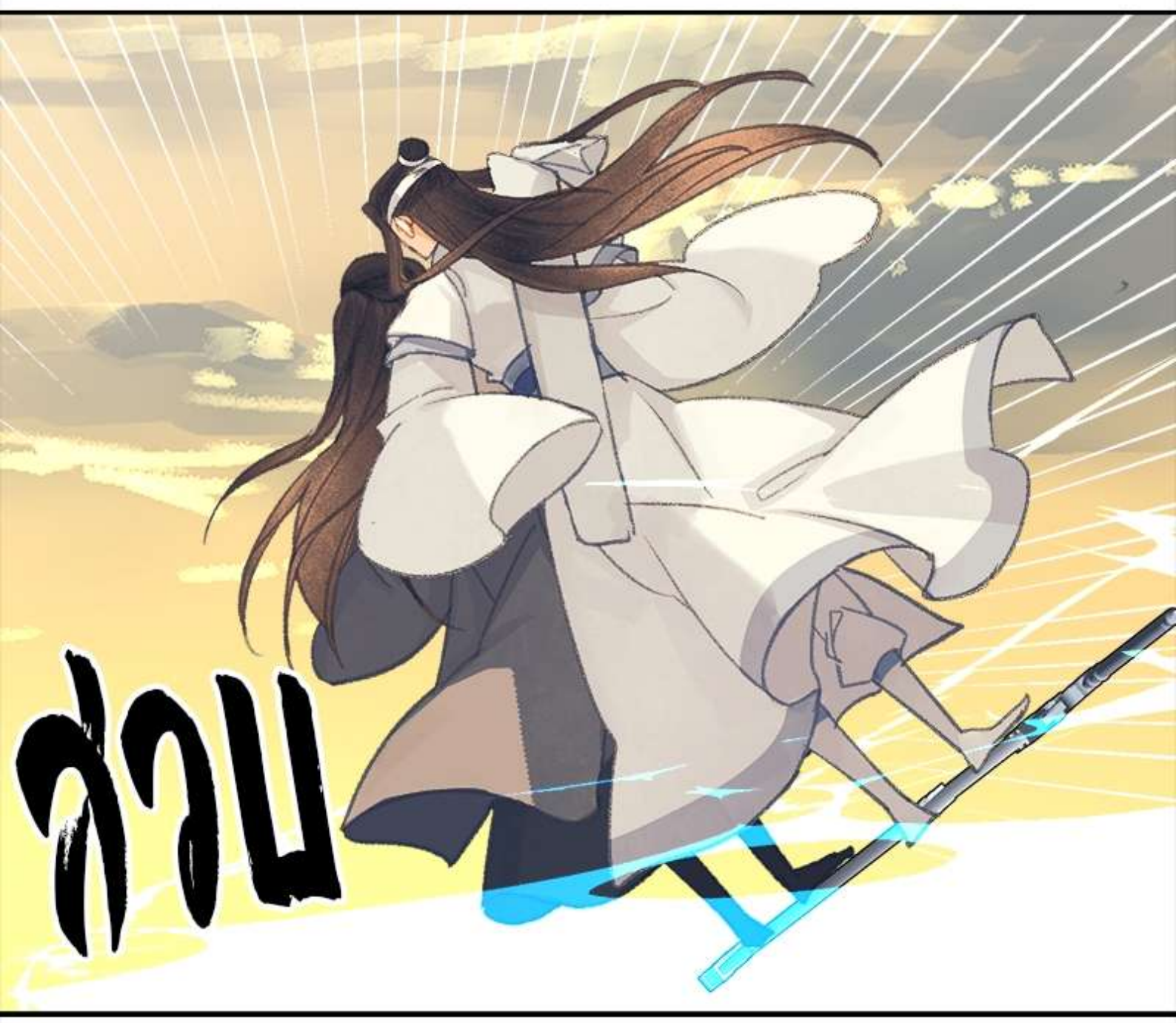

ลืมน่ะ

.....

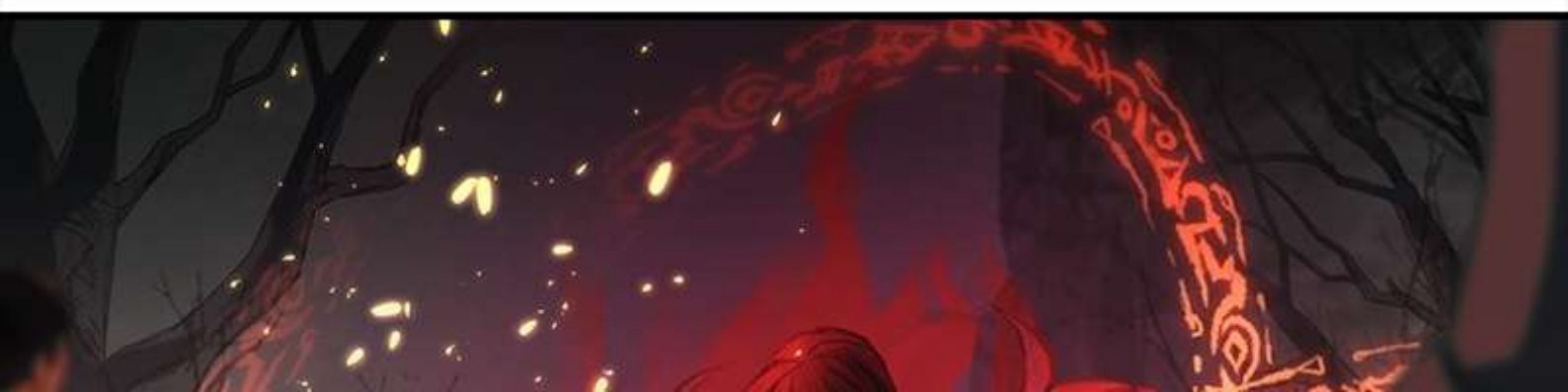

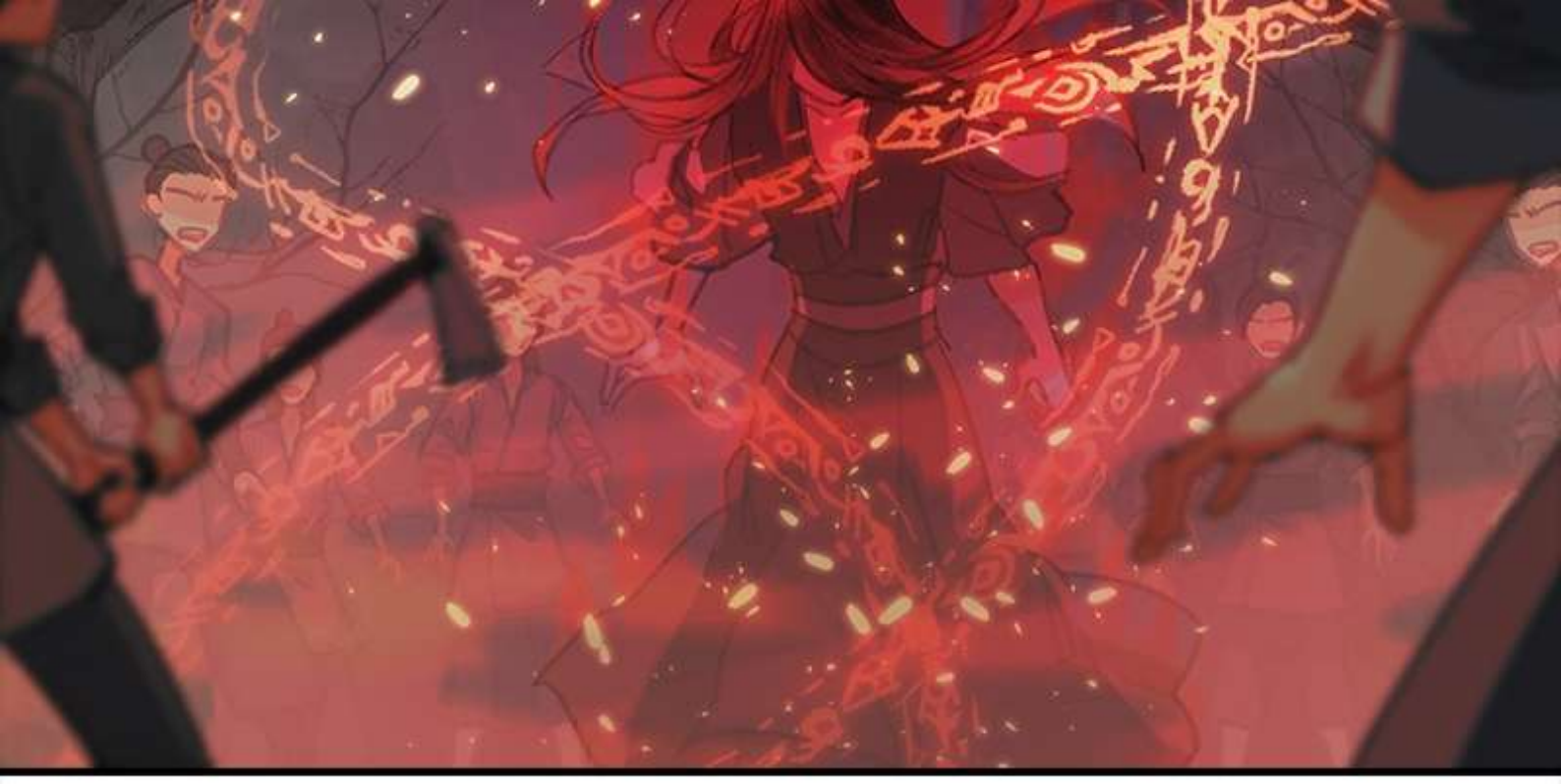

ฉวน

อาหนิง!

ข้าบอกแล้วไม่ใช่หรือ
ว่าอย่าเอายันต์บนตัวเขา
ออก?!
ไม่มีใครไป
แตะต้องทั้งนั้น!
เขาคลุ้มคลั่งแล้ว
กระชากมันออกเอง

ทั้งยัง
ทำลายมนต์สะกด
ของถ้ำสระโลหิตและ
ตำหนักสยบมาร
เสียพังพินาศ

วิญญาณแค้น
เลยหลุดรอดออกมา

เว่ยอู๋เซี่ยน
เจ้ารีบไปช่วยพวกคุณยาย
ก่อนเถอะ ทางนั้นจะ
ต้านไม่อยู่แล้ว!!!

หลาน...

ไปไหนแล้วล่ะ?

เขาช่วย
ทั้ง ๆ ที่ข้ายังไม่ได้
เอ่ยปากขอด้วยซ้ำ